

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

19. februar 2014

Besvarelse af spørgsmål 59 ad L 89 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 17. februar 2014.

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 17. februar 2014 fra Dansk Aktionærforening, jf. L 89 - bilag 9.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Det fremgår af lovforslaget, at i en afviklingssituation fastsættes den pålydende rente på de forlængede obligationer udstedt af pengeinstitutter til en "variabel referencerente" tillagt op til 5 procentpoint, og at der kan fastsættes nærmere regler herom i en bekendtgørelse.

Dette sikrer den nødvendige fleksibilitet i forhold til hvilken rente, der er mest hensigtsmæssig at anvende ved forlængelsen. Ved at fastsætte en bestemt referencerente direkte i loven ville det kræve en lovændring, såfremt det på et senere tidspunkt viste sig, at en anden referencerente vil være mere hensigtsmæssig, fx fordi den oprindelige rente ikke længere havde den tilstrækkelige udbredelse.

I det foreliggende udkast til bekendtgørelse, som er sendt i høring, fremgår det, at administrator skal fastsætte den pålydende rente til en "hensigtsmæssig ledende referencerente". Denne formulering er valgt, idet det overlades til det enkelte pengeinstitut at vælge den referencerente, der efter administrators vurdering er mest hensigtsmæssig i forhold til den konkrete obligation, fx ud fra om obligationen primært er rettet mod udenlandske eller indenlandske investorer. I lyset af Dansk Aktionærforenings henvendelse vil jeg i forlængelse af den aktuelle høring over bekendtgørelsen genoverveje brugen af ordet "hensigtsmæssig".

Ved forlængelse af obligationer i tilfælde af, at et realkreditinstitut er under afvikling, er det aftalt mellem regeringen og Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, at den pålydende rente baseres på en ledende étårig referencerente.

Referencerenten vil fremgå af institutternes prospekter, obligationsvilkår eller andet udbudsmateriale. Investorer vil således være fuldt oplyst om, hvilken referencerente, der vil blive anvendt i en afviklingssituation, og kan vælge ikke at købe obligationer med rentevilkår, som de ikke ønsker.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt der kan være tillid til referencerenter, bemærkes det, at der i forlængelse af Erhvervs- og Vækstministeriets

Redegørelse om CIBOR fra september 2012 i lov om finansiel virksomhed og tilhørende bekendtgørelse fra ultimo 2012 er indført krav om, at stillere af referencerenter i forbindelse med fastsættelsen af referencerenter skal sikre, at rammerne for fastsættelsen er betryggende for kreditinstitutter og disses kunder.

Yderligere etablerede den finansielle sektor efter aftale med erhvervs- og vækstministeren en markedsbaseret supplerende referencerente, CITA, som i modsætning til CIBOR afspejler rentefastsættelsen på reelt likvidt marked for finansielle instrumenter.

I forbindelse med lovændringen i lov om finansiel virksomhed stilles der krav til institutternes organisering i forhold til funktionsadskillelse og håndtering af potentielle interessekonflikter, ligesom der stilles krav om udarbejdelse af interne retningslinjer og forretningsgange samt til undervisning og kontrol heraf. Endelig skal kreditinstitutterne fremover kunne dokumentere såvel metoden samt på daglig basis overvejelserne bag den konkrete daglige kvotering af renterne.

Finanstilsynet fører tilsyn med, at rammerne for fastsættelsen af referencerenter er betryggende, herunder at stillerne har tilstrækkelige retningslinjer og kontroller m.v.

Endeligt kan jeg oplyse, at det kommende EU-direktiv om benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter også vil regulere hvorledes benchmarks, herunder referencerenter, fastsættes og regler for markedsdeltagerne, der medvirker til at fastsætte disse benchmarks.